

Arrest

nr. 77 095 van 13 maart 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 12 januari 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 december 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 8 februari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 februari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat C. SCHREURS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché D. HANOULLE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 24 december 2010 het Rijk binnen en diende op 27 december 2010 een asielaanvraag in. Op 13 december 2011 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een soennitisch moslim afkomstig uit Chak No 17 SB Tangowali in het district Sargodha, Pakistan. U werkte voor uw oom als landbouwer. Hij stuurde u met de tractor naar een nabijgelegen dorp waar u op de velden moest gaan werken. Zo leerde u in april 2010 A. (...) kennen. Zij was eveneens soennitisch moslim. Jullie begonnen in het geheim een relatie. In mei of juni 2010 bekeerde het gezin van A. (...), inclusief zichzelf, zich tot het sjiisme. Tijdens de nacht van 30 oktober 2010 merkte de familie van A. (...) dat zij gedurende enkele uren niet thuis was. Nadien vroegen haar moeder en schoonzus waar ze geweest was. Ze biechtte de relatie op. Omdat u soennitisch bent, werd jullie relatie door haar familie niet aanvaard. De volgende ochtend ging de vader van A. (...) aan de mensen met wie u op de velden werkte vragen wie u was. Die mensen belden uw oom op om hem te verwittigen. Uw oom kwam op zijn beurt naar uw thuis om u op de hoogte te stellen dat jullie relatie was uitgekomen en dat de familie van A. (...) daar tegen gekant was. Uw oom stuurde u naar een vriend van hem waar u een week verbleef. Daarna ging u naar verre verwanten in een ander dorp. Op 20/12/2010 nam u samen met een contactpersoon van de reisagent, die voor u een vals paspoort had geregeld, in Lahore een vlucht naar Abu Dhabi en vervolgens naar Italië. Daar bleef u gedurende twee dagen in een huis. Daarna reisde u verder met de trein naar Parijs en vervolgens met de bus naar Brussel. U kwam op 24 december 2010 aan en diende op 27 december 2010 een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten. Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer: een kopie van uw identiteitskaart, een gecertificeerde verklaring van uzelf en de Engelse vertaling daarvan, verklaringen van drie dorpsgenoten en een krantenartikel.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u er niet in bent geslaagd om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Omwille van onderstaande redenen kan er immers geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw kennis over A. (...) en haar bekering gering is. Hoewel u gedurende een half jaar een relatie had met Armeen en jullie elkaar ongeveer twee keer per week zagen (zie gehoorverslag CGVS p. 7) wist u niet wat haar geboortedatum was en wist u evenmin hoe oud ze was. U wist enkel dat ze bijna even oud was als u. Wanneer u gevraagd werd of ze ouder of jonger was antwoordde u opnieuw dat ze bijna even oud was als uzelf. Pas wanneer gevraagd werd of u de oudste was, antwoordde u bevestigend. Wanneer u opnieuw naar haar leeftijd werd gevraagd, antwoordde u dat ze misschien zes maanden à één jaar jonger was dan u (zie gehoorverslag pp. 5 – 6). De vaststelling dat u niet goed weet hoe oud A. (...) was, is toch enigszins opmerkelijk. Wat betreft de gevolgen van de bekering van A. (...) bent u maar zeer beperkt op de hoogte en blijft u in uw antwoorden steeds oppervlakkig. Wanneer u gevraagd werd of er nog verschillen zijn tussen soennieten en sjiieten, antwoordde u dat de soennieten hun handen wassen vóór het bidden en sjiieten hun handen wassen ná het bidden. Dit is echter niet het geval. Beiden moeten verkieslijk hun handen wassen vóór het bidden. Er kunnen evenwel verschillen bestaan tussen bepaalde soennieten en sjiieten met betrekking tot het wassen van de handen maar deze hebben dan te maken met het aantal keer en niet het moment (zie blauwe map). Gepolst of u nog meer verschillen kent tussen sjiieten en soennieten stelde u dat soennieten denken dat sjiieten geen moslims zijn en andersom. Er zou een meningsverschil zijn over Imam Hussain (zie gehoorverslag CGVS p. 7). U stelling dat sjiieten en soennieten elkaar niet als moslims beschouwen klopt echter niet. Beide stromingen delen de meest fundamentele islamitische overtuigingen (zie blauwe map). Wanneer u tot slot gevraagd werd wat er voor A. (...) allemaal veranderd was nadat ze zich bekeerd had, antwoordde u dat er niet veel verschil was. Ze vertelde u wel dat ze op een andere manier bad maar wanneer u gevraagd werd wat dan precies het verschil in bidden is, gaf u een ontwijkend antwoord (zie gehoorverslag CGVS p. 8). Dit wijst erop dat u geen verschillen kent. Bovenstaande vaststellingen doen op ernstige wijze afbreuk aan uw verklaring dat u enkele maanden samen was met een meisje dat zich tot het sjiisme bekeerde.

Wat betreft de problemen die hieruit ontstaan zouden zijn, dienen enkele zaken te worden opgemerkt. Vooreerst verklaarde u dat de ouders van A. (...) op het moment dat jullie een relatie begonnen zelf soennitisch waren. Het is dan ook vreemd dat ze daarna zo erg tegen een relatie van hun dochter met een soenniet gekant zouden zijn. Bovendien bekeerden de zussen van A. (...) die reeds gehuwd waren zich niet tot het sjiisme (zie gehoorverslag CGVS p. 6). Het is weinig geloofwaardig dat de ouders van A. (...) fundamenteel tegen u gekant zouden zijn omdat u soennitisch bent, terwijl zij zelf tot vlak daarvoor soennieten waren en hun gehuwde dochters dit nog altijd zijn. Ten tweede is het eveneens merkwaardig dat de ouders van A. (...) nooit naar de politie zijn gestapt om klacht tegen u in te dienen. Nochtans verklaarde u op een manier wel schuldig te zijn (zie gehoorverslag CGVS p. 12).

De vaststelling dat ze nalieten om klacht tegen u in te dienen, wat in Pakistan zeer gebruikelijk is, ondermijnt nog verder de geloofwaardigheid van uw relaas.

Voorts dient te worden vastgesteld dat uw schriftelijke verklaring, die gecertificeerd werd door de nambardar, niet overeenstemt met uw mondelinge verklaring tijdens het gehoor op het CGVS. In uw schriftelijke verklaring staat duidelijk dat u niet weet hoe de familie van A. (...), noch uw eigen familie te weten kwamen dat u een geheime relatie had met A. (...) (zie groene map). Tijdens het gehoor daarentegen verklaarde u dat de familie van A. (...) het te weten kwam van A. (...) zelf nadat haar moeder gemerkt had dat ze 's nachts niet thuis was (zie gehoorverslag CGVS p. 8). Uw ouders zouden het volgens uw mondelinge verklaringen hebben vernomen van uw oom, toen u door hem weggestuurd was naar zijn vriend (zie gehoorverslag CGVS p. 9). Toen u geconfronteerd werd met de tegenstrijdige verklaringen met betrekking tot de ouders van A. (...), stelde u dat u het pas twee dagen later te weten kwam nadat de vriendin van A. (...) u gebeld had. Voordien verklaarde u echter dat u de schriftelijke verklaring pas na aankomst in België liet opstellen, toen enkele jongens u zeiden dat u bewijzen moest voorleggen (zie gehoorverslag CGVS p. 3). Op het moment dat u de verklaring aflegde zou u dus wél geweten hebben hoe de familie van A. (...) te weten kwam dat jullie een relatie hadden. Dergelijke ernstige tegenstrijdige verklaringen nopen ertoe te besluiten dat er weinig geloof kan worden gehecht aan uw beweerde vrees in uw land van herkomst.

Indien er al enigszins geloof zou kunnen worden gehecht aan uw verklaring problemen te hebben gehad met de ouders van A. (...), dient te worden opgemerkt dat u op geen enkele manier aannemelijk hebt gemaakt dat u niet kon rekenen op de bescherming van de autoriteiten van uw land van herkomst. U ging geen enkele keer naar de politie. Uw verklaring daarvoor was dat de politie geld vraagt en de familie van A. (...) meer geld zou betalen (zie gehoorverslag CGVS p. 11). Dit is echter geen afdoende verklaring. Niets zou u beletten om naar de hogere autoriteiten te stappen om uw vrees voor vervolging bekend te maken. Dit liet u echter eveneens na, met als verklaring dat uw moeder bang was dat u vermoord zou worden (zie gehoorverslag CGVS p.12). Dit is echter geen voldoende uitleg. Bovendien betreft het hier een religieus conflict en is de meerderheid van de Pakistanen net als u soennitische moslims. Bijgevolg is het nog minder aannemelijk dat de politie de kant van de ouders van Armeen zou kiezen. Voorts blijkt uit uw verklaringen dat uw vrees het lokale niveau niet overstijgt aangezien u enkel problemen hebt gekend met de familie van A. (...). U verklaarde weliswaar dat ze u in Pakistan wel zouden gevonden hebben. Ze hebben namelijk een opsporingsbericht met uw foto laten publiceren in de krant (zie gehoorverslag CGVS p. 11). Gelet op het ongeloofwaardig karakter van uw verklaringen kan er worden getwijfeld aan de authenticiteit van dit krantenartikel. Bovendien kan iedereen mits betaling, inclusief uzelf, dergelijke berichten laten publiceren. Het krantenartikel heeft bijgevolg geen objectieve bewijswaarde. Opmerkelijk is bovendien dat de krant toevallig dateert van 5 januari 2011, een week na uw asielaanvraag. Een tweede vreemde vaststelling is dat de familie van A. (...) wel een opsporingsbericht in de krant zou hebben laten publiceren maar niet naar de politie zou zijn gestapt om klacht tegen u neer te leggen en u te laten opsporen. Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt dat u verklaarde dat de familie van A. (...) een machtige familie was en contacten had met lokale criminelen en leiders van het dorp (zie gehoorverslag CGVS p. 9). Wanneer u echter gevraagd werd of ze contacten hadden met organisaties antwoordde u wel ja maar gevraagd naar namen van organisaties gaf u enkel en alleen de naam van een crimineel uit hun dorp. U weet zelfs niet of hij tot een organisatie behoort of niet, enkel dat hij een crimineel is die mensen berooft (zie gehoorverslag CGVS p. 12). Wanneer u aan het einde van het interview overigens gevraagd werd of de familie van A. (...) u behalve door het krantenartikel u op nog andere manier overal in Pakistan zou kunnen vinden, weet u het zelf niet (zie gehoorverslag CGVS p. 12). Uit bovenstaande bevindingen blijkt dat u geen enkel afdoende element aanhaalt dat aantoonde dat u zich niet elders in uw land van herkomst zou kunnen vestigen.

Tot slot kan er geen geloof worden gehecht aan de beschrijving van uw reisdocumenten. U beweerde met een vals paspoort van de smokkelaar naar Europa te zijn gereisd. U kende echter geen enkel inhoudelijk gegeven van dit paspoort. Zo kende u noch de naam die vermeld stond in het paspoort, noch de geboortedatum, noch het visum dat in het paspoort was aangebracht (zie gehoorverslag CGVS p. 4). Daar u echter enkele internationale vluchten nam, waarbij identiteitscontroles steeds tot de mogelijkheden behoren, zeker wanneer u de Schengenzone betreedt, mag van u een uitgebreide inhoudelijke kennis van dit paspoort worden verwacht. De ongeloofwaardige beschrijving van uw reisdocumenten, benadrukt het ongeloofwaardige van uw asielrelaas en is eerder een indicatie dat u voor de Belgische autoriteiten probeert te verhullen dat u met eigen paspoort bent gereisd.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Wat betreft documenten die uw identiteit kunnen aantonen, dient te worden

vastgesteld dat u enkel een kopie van uw Pakistaanse identiteitskaart neerlegde. Fotokopieën kunnen echter mits knip-en plakwerk gemakkelijk worden vervalst. Bovendien blijkt uit de vijf eerste cijfers van uw kaartnummer, die de regio aanduiden, dat er gefraudeerd werd. U verklaarde afkomstig te zijn uit Sargodha, dat wordt aangeduid met "38403" als vijf eerste cijfers. Op de kopie van uw identiteitskaart begint het kaartnummer daarentegen met "54400" hetgeen de code is voor Quetta. Bovendien ondertekende u uw eigen gecertificeerde verklaring met een nummer beginnend met "38403". U bent dus waarschijnlijk wel afkomstig uit Sargodha maar er werd duidelijk gefraudeerd met de kopie van de identiteitskaart die u neerlegde. Bijgevolg heeft deze uiteraard geen enkele bewijswaarde. Wat betreft het krantenartikel dat u neerlegde, werd hierboven reeds vermeld dat het mogelijk is dat u het zelf tegen betaling liet plaatsen waardoor het geen objectieve bewijswaarde heeft. De gecertificeerde verklaring van uzelf en de Engelse vertaling daarvan zijn evenmin in staat uw asielrelaas te ondersteunen. Niet alleen gaat het hier om uw eigen verklaringen, bovendien stemmen ze niet eens overeen met uw mondelinge verklaringen. De verklaringen van drie dorpsgenoten hebben een gesolliciteerd karakter. Ze werden ter uwer behoefte opgesteld en hebben bijgevolg evenmin een objectieve bewijswaarde.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker onderwerpt de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen en tegenstrijdigheden aan een inhoudelijke kritiek. Hij voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire bescherming

3.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag berust in beginsel bij de asielzoeker zelf, zodat verzoeker - zoals iedere burger die om een erkenning vraagt - moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen.

3.1.1. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen (RvV 27 maart 2009, nr. 25.244). Derhalve kan wel degelijk worden geconcludeerd dat verzoekers asielrelaas ongeloofwaardig is op basis van een gebrekkige kennis van A. en haar bekering en een zeer gebrekkige en foutieve kennis van het verschil tussen soennieten en sjiieten. Daar waar verzoeker beweert dat op het platteland in Pakistan de geboortes en de geboortedatums niet altijd even strikt worden gevolgd en opgetekend, zodat niet iedereen met precisie zijn exacte leeftijd kan zeggen gaat hij eraan voorbij dat dit hem niet kan beletten ondubbelzinnig te verklaren of zijn verloofde ouder of jonger was. Evenmin ziet de Raad in hoe verzoeker verschoond zou zijn geen kennis te hebben van de verschillen tussen soennieten en sjiieten - louter omwille van het feit dat in de bestreden beslissing erkend wordt dat er verschillen zijn

- nu dit de kern van zijn vervolging en dus van zijn asielrelaas uitmaakt. Uit verzoekers verklaringen kan niet blijken dat hij de feiten die hij naar voor schuift kent of ervaren heeft. De Raad stelt dan ook vast dat verzoekers verklaringen dermate onwetend zijn dat zijn asielrelaas verzonnen overkomt.

Daar waar verzoeker nu volhoudt dat hij pas, nadat hij zijn schriftelijke verklaringen opstelde, vernam hoe de ouders van A. werden ingelicht omtrent de relatie, gaat verzoeker volledig voorbij aan zijn eigen verklaringen waar verzoeker stelde dat hij dit twee dagen na het incident op 30 oktober 2010 te weten kwam (gehoorverslag CGVS p. 10), terwijl hij pas na zijn aankomst in België op telefonische wijze zijn schriftelijke verklaring liet afleggen bij de nambardar (gehoorverslag CGVS p. 3).

3.2. Waar verzoeker van oordeel is dat hij wel degelijk aangetoond heeft dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft ten aanzien van de autoriteiten van zijn land van herkomst, veronderstelt de Raad dat dit een materiële vergissing betreft aangezien verzoeker voorheen nooit melding maakte van een vervolging door de Pakistaanse autoriteiten doch enkel door de familie van A. (vergelijk gehoorverslag CGVS p. 11 *“Wordt u gezocht door de Pakistaanse autoriteiten? Neen. (...) Wordt u enkel door de familie van A. gezocht? Ja”*).

3.3. Ten slotte verwijst verzoeker naar het neergelegde krantenartikel uit de nationale krant en meent dat het aldus niet vreemd is dat de ouders van A. gekant zijn tegen de relatie. Evenmin ondermijnt volgens verzoeker het feit dat A. haar ouders geen klacht indienden bij de politie, zijn geloofwaardigheid. Wat de mogelijke bescherming van de Pakistaanse autoriteiten betreft, stelt verzoeker dat de familie van A. heel machtig is en banden heeft met zowel de politie en misdadigers. Hij benadrukt dan ook dat hij zich, gezien de corruptie, niet kon richten tot de politie. Hierbij merkt verzoeker eveneens op geen weet te hebben van een hogere autoriteit die hem wel zou kunnen helpen. Wat het opsporingsbericht betreft, ontkent verzoeker ten stelligste dat hieraan kan getwijfeld worden. Daar dit in een nationale krant werd geplaatst, heeft verzoeker een gegronde vrees voor zijn leven in heel Pakistan. Aangaande zijn reis ontkent verzoeker met klem dat hij met zijn eigen paspoort heeft gereisd. Hij reisde met een smokkelaar die hem niet in het bezit stelde van een paspoort tijdens de reis. Tot slot betwist verzoeker ten zeerste dat kan getwijfeld worden aan de objectiviteit van de hem voorgelegde stukken.

Verzoeker beperkt zich echter tot het herhalen van het asielrelaas, het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, het formuleren van bouté beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

3.4. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

3.5. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen, noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

3.6. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien maart tweeduizend en twaalf door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK